

Filharmoniska Sällskapetets Symfoniorkester med gästande musiker på luta, cittra och slagverk.

Foto: Fride Jansson

Härligt att olika kulturer kan mötas så här

Hallå, alla musikkvänner, unga och gamla, politiker och tjänstemän och beslutsfattare!!! Filharmoniska Sällskapet har ett budskap till oss alla: "Vi tänker fortsätta att utveckla oss, prova ny repertoar och nya samarbeten, delta i debatten om vad som är kultur och vad en symfoniorkester ska spela samt försöka bidra till integration och kulturutbyte och även locka en större och ny publik."

Arrangör, dirigent och solist: Mohamed Sharara stycken och improvisationer. För mig blev dock den dubbla speltiden på en hel timme alltför lång – men jag inser att alla som kan de arabiska referenserna säkert tyckte annorlunda. Och det var så skönt att höra stränginstrumentens djärva intervall och övertonsrika klanger och varierade spelsätt, och hur rytmen kunde spelas fram med olika toner från en tamburin.

Ungefär så här kändes det i lördags, när livs- erfarenheter och musikkunskaper från Egypten, Syrien och Irak mötte rysk 1800-talsromantisk orkestermusik. **Åtta dansare** från Nyköpings Kulturskola fick också vara med och satte rörelse och färg i den redan påkostade ljussättningen. Och det var **nästan fullsatt** i Culturum!

Före paus kom något som jag först blev lite chockad över, men det visade sig sedan gå riktigt bra att förena **Stråkserenaden av Tjajkovskij** med arabiska

Milad Bahi (oud) och Feras Charestan (kanoun)

Efter paus var blåsarna och harpan och ännu mer slagverk på plats för det som blev kvällens huvudnummer av färgstark orientalism (om man i dag vågar använda det ordet?) i rysk konstmusik, nämligen orkestersviten **Scheherazade av Rimsky-Korsakov**. Jag utgår från att ni alla läste sagosamlingen *Tusen och en natt* när ni var barn och såsom jag fångslades av sensualismen och särskilt av hur den listiga prinsessan undgick sitt grymma öde att avrättas. En invändning kan även här bli att originalstycket blev lite under-representat och att orkestern, säkert av sparsamhet, var bantad så att det inte kunde bli något riktigt tryck i

det nu så korta skeppsbrottet. I gengäld gladdde träblåsarnas solon och valthornets vackra melodi, och så fanns harpan där ihop med att violinen slingrade sig som en orientalisk dansare med ibland hisnande svävningar i tonhöjderna. Och det österländska kom verkligen fram också genom strängospel och slagverk.

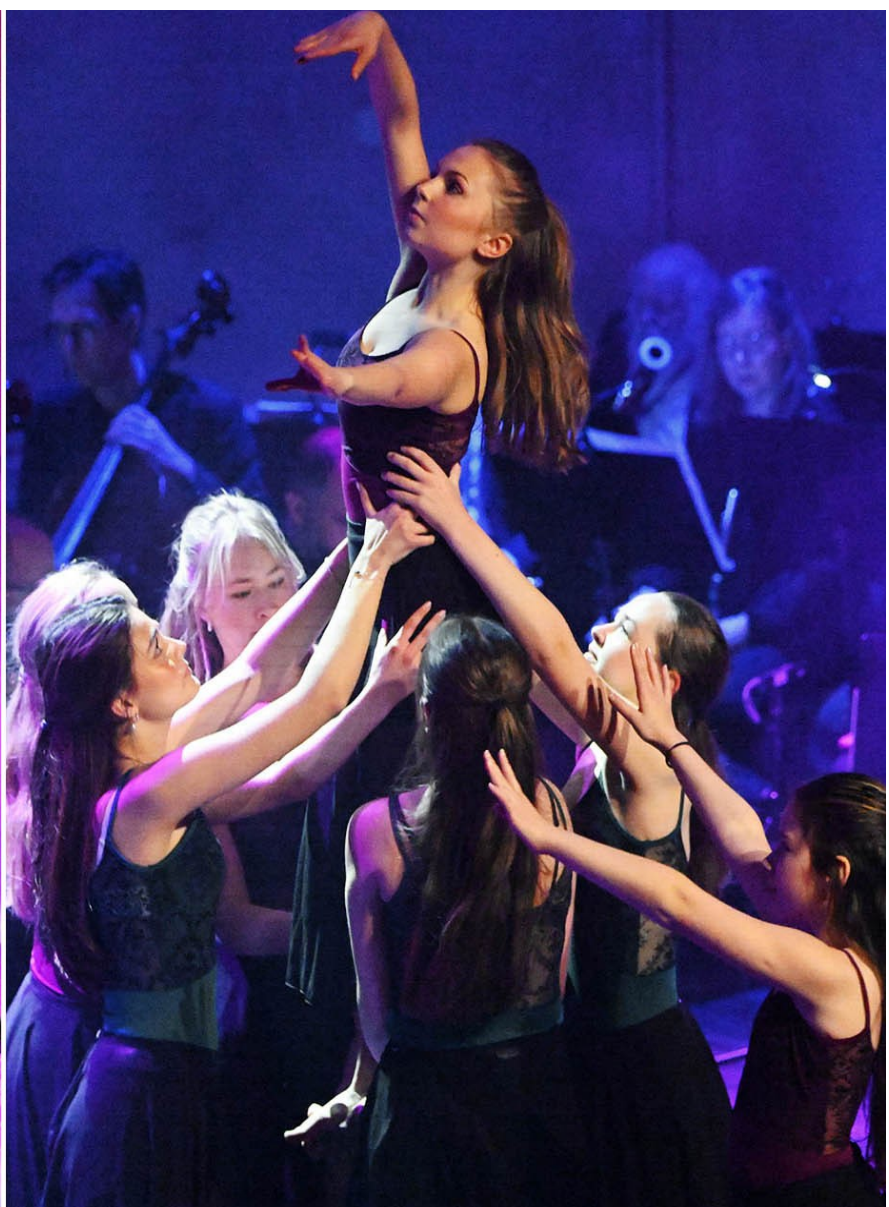
Denna konsert har tidigare givits i Norrköping och Linköping och förtjänade verkligen att också komma hit till oss i Nyköping. Stort tack för gott samarbete med Norrköping och för att Mohamed Sharara som är violinist i orkestern där har arrangerat och ordnat med allt detta och dessutom dirigerade och spelade så riktigt riktigt bra.

Nästa FHS-konsert söndag 24 mars kl. 16.00 blir också gränsöverskridande, när jazzpianisten Alexander Falkebring kommer med sin basist och sin trummis och bjuder på sin nykomponerade musik för jazztrio och symfoniorkester. Musiken beskriver han själv som modern jazz, inspirerad av hip-hop, klassisk musik och rytmiska mönster. Dessutom spelar Filharmoniska Sällskapet Beethovens 4:e symfoni. (Det är den som i finalen innehåller de mardrömssnabba sextondelarna för fagotten.)

Text och foto: Fride Jansson

PS Säg ni hur dirigenten och solisten Mohamed Sharara ökade det känslomässiga trycket genom att byta färg på sin slips under pausen?

Åtta dansare från Kulturskolan i Nyköping medverkade. Koreograf: Karin Bonthon.